

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Η ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ

ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὡς ἐκ τῆς εὐτυχῶς τελουμένης πλήρους καὶ ἀπολύτου ἐνώσεως τῆς Ἐπτανήσου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, σπουδαῖα καὶ σοβαρὰ ἐγείρονται ζητήματα ἀφορῶντα τὸν τρόπον τῆς συγχωνεύσεως καὶ τῆς εἰς ἓν συμπήξεως τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Οἱ Ἐπτανήσιοι ἀείποτε ἀποβλέψαντες εἰς τὴν ἐθνικὴν τιμιότητα καὶ εἰς τὸ ἐθνικὸν μεγαλεῖον, εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς πᾶσαν ὕλικὴν θυσίαν δυναμένην νὰ προαγάγῃ τὰ γενικά τοῦ Ἑλληνικοῦ συμφέροντα. Ὡς ἐκ τούτου δέ, καίτοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου βεβαρυμένου ὑπὸ χρέους ὑπερόγκου, τῆς δὲ Ἐπτανήσου τὸ χρέος μόλις ἀνερχόμενου εἰς ποσὸν ἴσον ἐνὸς δημοσίας προσόδου, οὐδεὶς ἐν Ἐπτανήσῳ διεσκέφθη ἢ ἐπρότεινε περὶ ἀποχωρισμοῦ τῆς οἰκονομίας, ἀλλ' ὁμοθυμῶς ἅπαντες ἀποδέχονται τὴν συγχώνευσιν τῶντε προσόδων καὶ τῶν χρεῶν. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ἐνότητος καὶ συνταυτίσεως, ἐγείρονται ὡς ἐκ τῆς τελουμένης ἐνώσεως δευτερεύοντα ζητήματα, μηδόλως ἀφορῶντα τὴν πλήρη καὶ ἀπόλυτον συγχώνευσιν τῶν δύο ἐπικρατειῶν, ἀλλὰ περιστρεφόμενα εἰς ἐσωτερικοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς τῆς Ἐπτανήσου, ὧν ἡ ἀδέξιος καὶ ἐπιπόλαιος λύσις δύναται νὰ βλάβῃ μεγάλως τοὺς Ἐπτανησίους ἄνευ γενικῆς τινὸς ἐθνικῆς ὠφελείας.

Καὶ εἶναι μὲν βέβαιοι, ὅτι οἱ ἐκλεχθησόμενοι πληρεξούσιοι θέλουν ἐπὶ πάντων ἐμβριθῶς σκεφθῇ καὶ τὰ πάντα καλῶς διευθετήσαι. Ἀλλ' ἐπειδὴ πρότινος χρόνου πλείσται ἐδημοσιεύθησαν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου διατριβαί, αἵτινες τείνουν νὰ ἀποπλανήσουν τὴν δημοσίαν γνώμην, καὶ νὰ προετοιμάσωσι ὀλεθρίαν τῶν ἐγχειρομένων ζητημάτων λύσιν, φρονῶ ὅτι καθήκον ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς Ἐπτανησίους, πρὸ πάντων δέ, εἰς τοὺς μὴ ἀναλαμβάνοντας δι' ἑνῆς ἢ ἄλλου λόγον δημοσίαν τινὰ λειτουργίαν, νὰ διαφωτίσωσιν τὴν ἐγχειρομένην συζητήσιν, καὶ προετοιμάσωσι λύσιν σύμ-

φωνον πρὸς τὰ γενικά τοῦ Βασιλείου συμφέροντα, καὶ πρὸς τὰ ἰδιαίτερα τῆς Ἑπτανήσου.

Ἡ ἔνωσις τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τῆς Ἑλλάδος, πρόδρομος καὶ προάγγελος περαιτέρω ἐπεκτάσεων, θέλει ἀποβῇ καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος γόνιμος σοβαρῶν ἀποτελεσμάτων. Ἡ ἔνωσις αὕτη συντείνουσα εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ κραταίωσιν τῆς δημοσίας πίστεως τῆς Ἑλλάδος, διὰ τῆς προσαρτήσεως προσόδου μηδὲν σχεδὸν ἐπιβαρυνομένης ἀπὸ χρέη, θέλει συντείνει εἰς τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ καταβιβρώσκοντος τὰ σπλάγχνα τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας τέρατος, τῆς σπουδαρχίας. Ἐὰν ὁ Βασιλεὺς κατανόησιν ἐγκαίρως ὅτι τὴν ἰσχὺν τοῦ θρόνου του δὲν πρέπει νὰ ζητήσῃ εἰς τοὺς πολιτικούς τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' εἰς τὸν λαὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐν αἷς ἤδη συγκαταριθμεῖται καὶ ἡ Ἑπτάνησος, ἡ ἀποστολὴ Αὐτοῦ θέλει καταστῇ εὐχερής, καὶ τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος θέλει ἐξασφαλισθῇ. Ὁ Ἑπτανησιακὸς λαὸς ἐθισμένος ἤδη ὑπὸ τὸ κράτος τῆς Ἀγγλικῆς προστασίας, νὰ ὑπηρετῇ πολιτικὰς ἀρχὰς καὶ δοξασίας, θέλει παραδεχθῇ ὡς πρωτίστην καὶ πασῶν ἀνωτέραν, ἐν τῷ νέῳ πολιτικῷ σταδίῳ του, τὴν ἀνάγκην τῆς ἐνίσχύσεως τοῦ Θρόνου, ὅπως ὁ Βασιλεὺς καταστῇ ἀνώτερος πάσης πολιτικῆς μηχανορραφίας καὶ παντὸς κομματικοῦ φατριασμοῦ. Ἀλλὰ ἔνεκα τούτου, ἰδιαίτερα μέριμνα πρέπει νὰ καταβληθῇ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην τῆς μεταβάσεως, ἵνα μὴ τὰ ἰδιαίτερα τῆς Ἑπτανήσου συμφέροντα πάθωσι ἀκαταλογίστους ζημίας ὡς ἐκ τῆς ἐπιπολαίου καὶ ἀπρομελετήτου παραδοχῆς τῶν μέτρων τῆς μεταβάσεως καὶ συγχωνεύσεως.

Τὰ συμφέροντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἀπαιτοῦσιν ὥστε ἡ ἔνωσις καὶ ἡ συγχώνευσις νὰ ᾖ πληρὴς καὶ ἀπόλυτος, νὰ ἐπεκτείνεται ἐπὶ τε τῶν πολιτικῶν καὶ διοικητικῶν καὶ τῆς νομοθεσίας θεσμῶν. Ἀλλ' ὁ τρόπος τῆς συμπήξεως ταύτης, δὲν δύναται νὰ παραδεχθῇ ἀμέσως, ἐκ τοῦ προχείρου, καὶ διὰ μιᾶς ἀπλῆς νομοθετικῆς διατάξεως, χωρὶς νὰ συνταραχθῶσι καὶ παραβλαφθῶσι τὰ συμφέροντα τῶν Ἰονίων. Καὶ περὶ μὲν τῶν πολιτευματικῶν νόμων καὶ θεσμῶν, οὐδεμίαν δύναται νὰ ἐγερθῇ ἀμφιβολία, περὶ τῆς ἀμέσου παραδοχῆς κοινοῦ Συντάγματος καὶ κοινῶν πολιτευματικῶν θεσμῶν. Πλὴν ἄλλως ἔχει τὰ πράγματα ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τοὺς ἐσωτερικοὺς τῆς Ἑπτανησίου ἐπαρχίας ὁργανισμούς, τὸ φορολογικὸν σύστημα, τὴν πολιτικὴν καὶ ποινικὴν Νομοθεσίαν. Προτιθέ-

Διατελοῦμεν ἐν Ἑπτανήσῳ ἐν μέσῳ νομοθετικοῦ χάους καὶ ἀληθοῦς κυκεῶνος. Ἰσχυε παρ' ἡμῖν πρὶν τοῦ ἔτους 1841, ἡ πολιτικὴ Νομοθεσία τῶν Ἑνετῶν. Κατὰ τὸν Μάϊον 1841, ἐδημοσιεύθη ὁ πολιτικὸς Κώδης, τηρήσας τὸ οἰκογενειακὸν καὶ κληρονομικὸν δίκαιον οἷον ὑπῆρχε σχεδόν, κατὰ δὲ τὰ ἄλλα ὁ Ἰόνιος νομοθέτης παρηκολούθησε τὸν Γαλλικὸν Κώδικα. Πλείστοι ἔκτοτε ἐδημοσιεύθησαν εἰδικοί νόμοι καταργοῦντες ἢ τροπολογοῦντες διάφορα ἄρθρα τοῦ Πολιτικοῦ Κώδικος. Ἢδη δὲ μᾶς προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις ἐτέρας νομοθεσίας, τῆς Βυζαντινῆς. Ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἐπαναπαυθῶμεν ἐπ' αὐτῆς; Οὐχὶ βεβαίως. Ἐκπονεῖται ἤδη ἐν Ἑλλάδι πολιτικὸς Κώδης, καὶ εἰδικοί τινὲς πολιτικοὶ νόμοι ἐδημοσιεύθησαν. Δὲν θέλει δὲ παρέλθῃ πολὺς χρόνος καθ' ὃν ὁλόκληρος ὁ πολιτικὸς Κώδης θέλει συμπληρωθῇ, ὅτε οἱ Ἰόνιοι πρέπει νὰ ἀποβάλωμεν καὶ αὐτὴς τὴν ἐφ' ἡμῶν ἐπιβληθεῖσαν Βυζαντινὴν νομοθεσίαν, ἵνα ἀποδεχθῶμεν τὸν νέον πολιτικὸν Κώδικα, ὅστις δὲν θὰ ἀπομακρύνεται ἐπὶ πολὺ παρὰ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος, καὶ τὸν ὁποῖον προσκαλούμεθα σήμερον νὰ καταργήσωμεν. Ἴδου εἰς τίνα ἀδιέξοδον λαβύρινθον ὑποπίπτουσι οἱ συμβουλευόντες τὴν εὐκόλον τροπολόγησιν, καὶ κατάργησιν, καὶ ἀντικατάστασιν τῶν νομοθετικῶν ἔργων, ὥσαντι ἐπρόκειτο περὶ ἀλλαγῆς χειτῶνων, καὶ περὶ συρμοῦ φορεμάτων.

Φρονῶ ὅθεν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ καὶ ποινικὴ νομοθεσία, ὡς καὶ ὁ δικαστικὸς ὁργανισμὸς καὶ δικονομίαι, δύναται νὰ καταστῶσι κοινὰ ἐντὸς διαστήματος τινός, καθ' ὃν οἱ Ἰόνιοι λαμβάνοντες πλήρη γνῶσιν αὐτῶν εὐρεθῶσι εἰς θέσιν ὅχι μόνον νὰ ἐφαρμόσωσι, ἀλλὰ καὶ νὰ προτείνωσι τὰς μεταρρυθμίσεις ἐκεῖνας τὰς ὁποίας ἐδύναντο νὰ κρίνωσιν ἀναγκαίας, ἢ τοὺς ἐξαιρετικούς ἰδιαιτέρους νόμους τοὺς ὁποίους ἤθελεν ἐπιζητήσῃ, ἡ ἰδιαίτερα θέσις καὶ ἔθιμα τῶν Ἑπτανησίων. Ὡς πρὸς δὲ τὸν Πολιτικὸν Κώδικα, σεβασθέντα κατὰ μέγα μέρος τὸ ἰσχύον πρὸ αἰώνων ἐν Ἑπτανήσῳ δίκαιον, φρονῶ ὅτι ἡ κατάργησις αὐτοῦ πρὸς προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τῆς βυζαντινῆς νομοθεσίας, θὰ εἶναι καταστρεπτικὴ διὰ τὴν Ἑπτάνησον, καὶ ὅτι ἡ συνταύτισις τῆς Πολιτικῆς Νομοθεσίας τότε μόνον δύναται νὰ τελεσθῇ ὅτε προπαρασκευασθῇ ἐν Ἑλλάδι ὁ Πολιτικὸς Κώδης, καὶ ἀπὸ κοινοῦ συζητηθῇ παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἑπτανήσου, οἵτινες ἐντὸς ὀλίγου θέλουν βουλευέ-

ἀπαραιτήτως ἀναγκαία ἅμα τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐνώσεως. Τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον σύγκειται ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἱσοψηφίας δικάζει αὐτὴν ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας καὶ ὁ Ἀρμοστής. Τὸ ἀλλόκοτον τοῦτο Μαιτλανδικὸν δικαίωμα ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν δὲν θέλει διατηρήσει βεβαίως οὐδὲ ἐπὶ μίαν μόνην ἡμέραν. Εἶναι ὅθεν ἀναγκαῖον νὰ διατηρηθῇ τὸ Ἀνώτατον Συμβούλιον ὑπὸ τὸν τίτλον προσωρινὸν τῆς Ἑπτανήσου Ἐφετεῖον, νὰ προστεθῇ δὲ εἰς αὐτὸ καὶ εἷς πέμπτος Δικαστής, καὶ νὰ ἐξακολουθῇ ἐργαζόμενον κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἐν Ἑπτανήσῳ νομοθεσίαν.

Συμπέρασμα.

Ἡ συγχώνευσις δύο ἐπικρατειῶν εἰς ἓν συνερχομένων καὶ ἐνομένων, ἐκτελεῖται κυρίως, διὰ τῆς συνταγίσεως τῆς Κυβερνήσεως, τῆς συστάσεως ἑνὸς βουλευτικοῦ σώματος, καὶ τῆς παραδοχῆς κοινῶν πολιτευματικῶν, διοικητικῶν, καὶ δημοτικῶν θεσμῶν. Οὐδεμία ὡς πρὸς τὴν ἐνότητα ταύτην δύναται νὰ ὑπάρξῃ δυσκολία κατὰ τὴν τελουμένην ἔνωσιν τῆς Ἑπτανήσου μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος. Ὡς πρὸς δὲ τὸ φορολογικὸν καὶ δικαστικὸν σύστημα, καὶ ὡς πρὸς τὴν ποινικὴν καὶ πολιτικὴν νομοθεσίαν, ἡ ἄωρος καὶ ἀπρομελέτητος ἐπέκτασις τῆς ἰσχύος τῶν Ἑλληνικῶν νομοθετημάτων ἐν Ἑπτανήσῳ, θέλει συνταράξῃ τὴν ἰόνιον κοινωνίαν, ἀνατρέψει πολυειδῆ συμφέροντα, καὶ τοιαύτην ἀνωμαλίαν πραγμάτων ἥθελεν ἐπιφέρει, ὥστε ἡ ἀνάγκη αὐτὴ θὰ ὑπαγορεύσει τὴν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐπάνοδον εἰς τὰ προϋπάρχοντα καὶ καταργηθέντα. Ἡ ἐσκεμμένη ἀπ' ἐναντίας καὶ βαθμιαία προπολόγησις τῶν ἰσχυόντων θεσμοθεσιῶν, καὶ ἡ σύγχρονος κατάργησις τῶν Ἑλλάδι καὶ Ἑπτανήσῳ κακῶς κειμένων, ὡς καὶ ἡ ἀπὸ κοινοῦ ἐκπόνησις τοῦ Πολιτικοῦ Κώδικος πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ ἐν ὅλῃ τῇ ἐπεκτεινομένῃ Ἑπικρατείᾳ, θέλει ἐπιφέρει ἄνευ κοινωνικοῦ τινὸς σάλου καὶ ἄνευ κλονισμοῦ, τὴν τε οἰκονομικὴν, καὶ δικαστικὴν, καὶ νομοθετικὴν ἐνότητα μετὰ παρέλευσιν δύο, τριῶν, ἢ τεσσάρων ἐτῶν.

N. N.

ΕΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. Σ2.Φ14.0009

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΡΧΙΟΝ ΤΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΘΕΟΥΡΙΟΥ